

[Jes Lunde]

eller andre relevante hensyn, der taler for offentlige løsninger, ja, så må vi se fordomsfrit på det.

Men vi frygter, at regeringen absolut ikke vil holde sig til et sagligt grundlag. Hvordan kan man ellers aftale for 2 mia. kr. privatiseringer med Fremskridtspartiet uden at have gennemført én eneste analyse? Det kunne jo være, at den offentlige sektor var så effektiv, at den burde overtage flere opgaver. Men den mulighed forkaster regeringen åbenbart af ideologiske årsager, og det er ikke seriøst.

Jeg vil gerne pege på en række eksempler, hvor det ville være fornuftigt med et øget offentligt engagement i den private produktion, ikke så meget ved, at staten direkte går ind og etablerer produktion – det kan måske være relevant i enkelte tilfælde, og derfor ønsker vi at åbne muligheder for, at kommuner og amtskommuner kan gøre det dér, hvor de finder det fornuftigt – jeg tænker mere på, at det offentlige skal være mere aktivt som serviceorgan for den private produktion.

Det kan dreje sig om iværksættercentre, hvor den enkelte kan leje sig ind på maskiner og administration uden at skulle opbygge et stort kapitalapparat, inden der kommer en krone i kassen. Det kan være handelshuse, der kan hjælpe mindre virksomheder med at komme ind på udenlandske markeder. Et systemekspertselskab, der kan hjælpe med til at koordinere levering af nøglefærdige projekter i udlandet. Udviklingskontrakter, hvor det offentlige som indkøber er med til at sætte en dansk teknologisk udvikling i gang frem for blot at gå på markedet og gøre sine indkøb med et alt for stort importindhold til følge. Udviklingsprogrammer a la det teknologiske udviklingsprogram, hvor det offentlige kaster ressourcerne ind på at styrke virksomhedernes udvikling på et område.

Det næste, der ligger for, er et materialeteknologisk udviklingsprogram, og jeg vil gerne derudover pege på miljøteknologi, vedvarende energi, energibesparelse, byfornyelse, ældreforsorg, medikoteknik og telekommunikation som områder, hvor vi bør gøre en indsats.

Danmark har indtil nu været alt for jomfrunalsk på sådanne områder, og det er en del af forklaringen på f.eks. Japans industrielle succes, at de langt bedre har formået at benytte den offentlige sektor i en koordineret indsats for at styrke det industrielle potentiale.

Nu vi taler om effektivitet, så kunne regeringen måske også tage sig sammen til at løse nogle opgaver inden for staten mere effektivt, end man gør i øjeblikket. Jeg tænker på de områder, hvor SF er kommet med ideer til det, f.eks. et samlet statsligt rederi i stedet for den nuværende konstruktion, hvor man har mange redier under de forskellige departementer, og hvor man har en højst irrationel arbejdstilrettelæggelse. Jeg tænker på mange andre eksempler, hvor man opbygger bureaukrati til kontrol af arbejdsløse i et uhyrligt omfang. Men regeringen er for os at se meget svær at få i tale, når det kommer til praktisk afbureaukratisering.

Vi savner også åbenhed fra regeringens side med hensyn til at bedre mulighederne i den gråzone, der er imellem den private og den offentlige sektor for selvejende institutioner og joint venture-samarbejde osv.

Sammenlagt må jeg sige, at vi vil i SF gerne være med til at omforme den offentlige sektor, men det skal gøres med respekt for kvaliteten i de opgaver, der skal løses, og det skal gøres med udgangspunkt i, at der er behov for forbedringer både i opgaveløsningen og i arbejdsvilkårene for de offentligt ansatte, ikke det modsatte. Derfor må vi generelt møde tankerne bag regeringens reelle planer med en klar afvisning i denne debat.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Med den lange remse, vi nu har hørt, om, hvad det offentlige skal beskæftige sig med, vil det måske være lettere for hr. Jes Lunde at fortælle, hvad der ville være tilbage til den private sektor at beskæftige sig med i det danske samfund efter den model.

Det, der får mig op, er det udtryk, hr. Jes Lunde brugte, nemlig en stor prioriteringsopgave, som blev nævnt efter flere ædreboliger, betalt frihed til uddannelse, flere penge til kollektiv trafik osv., osv., omkostninger, som sandsynligvis vil løbe op i 40–50–60 mia. kr., hvad ved jeg. Hr. Jes Lunde talte om en stor prioriteringsopgave, fordi den offentlige sektor nu ikke må vokse alligevel.

Jeg lyttede meget spændt for at få at vide, hvilke områder i vores nuværende samfund der så skulle falde væk, altså opgaver, som samfundet i dag har i den offentlige sektor. Når vi ser på vores samlede udgifter, ser vi, at vi har en